

ଦ୍ୱିତୀୟ ଲଣ୍ଠର

ନିଶାଥ ପ୍ରହର ନୀରବତା ଭାଙ୍ଗି
ଶୁଭୁଥିଲା କାହା ସ୍ୱର
ଆକାଶ କଣ୍ଠରେ ତାକୁଥିଲା କେହି
ରକ୍ଷାକର ହେ ଲଣ୍ଠର ।
ଦ୍ୱିତୀୟ ଲଣ୍ଠର ପ୍ରାଣରକ୍ଷା ପାଇଁ
ଯେବେ ଯୁଦ୍ଧୁଥିଲା ରଣ
ତୁମେ ଶୋଇଥିଲ ଶୀତ ସମୁଦ୍ରରେ
ନ ଭେଦିଲା ତୁମ କର୍ଷ ।
କଂକ୍ରିଟ ଛାତର ଆବନ୍ଧ ଗୁହରେ
ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ଲଜତ
ନର ପିଣ୍ଡାତଳ ସାଥେ ଏକାକିନୀ
ଥିଲା ସେ ସଂଘର୍ଷରତ ।
ହୃଦୟଦାରକ ଘଟିଗଲା ଯାହା
କାନ୍ଦଇ ପ୍ରାଣ ଗୁମୁରି
ନାଶ ଗଲା ପ୍ରାଣ ଚିକିତ୍ସକାଙ୍କର
ଉଦ୍‌ଧାରଣ ସେ କଳି ।
ମାନବର ସେବା ଥିଲା ଯାର ବ୍ରତ
ନିଜର ପ୍ରତିଭା ବଳେ

ରୁଗ୍ଣଜନଙ୍କର ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ
ଥିଲା ସେ ଯେ ରାତ୍ର କାଳେ ।
ଦୁର୍ଦ୍ଦିନୀତୀ ସେହି ଅନନ୍ୟା ଲଜନୀ
ଚିକିତ୍ସା ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ପଢି
ଦେଇଥାନ୍ତା ସେବା ଅଳ୍ପ ଲୋକଙ୍କୁ
ପଢିଲା ଅକାଳେ ଝଟି ।
କୋଳ ହେଲା ଶୂନ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କର
ହେଲା ଅଭିଳାଷ ତୁଣ୍ଡ
ଏହିକି ଆମର ସତ୍ୟତା ସଂସ୍କୃତି
କନ୍ୟାର ଏଇ ଜୀବନ ?
ପ୍ରଷ୍ଟାଙ୍କ ପୃଷ୍ଠର ଦ୍ୱିତୀୟ ଲଣ୍ଠର
ପାଇଁ ଯଦି ଏ ବିଚାର
ନିରାହ ରୋଗୀର ସେବା ଓ ଚିକିତ୍ସା
ହୋଇବ କେଉଁ ପ୍ରକାର ?

ପ୍ରଣୀତା ମିଶ୍ର

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଜନନୀର ଜନ୍ମତିଥି

ଚିର ବନ୍ଦନୀୟା ଚିର ସୁରଣୀୟା
ଜନନୀ ଜନମ ଭୂମି
ଚରଣକୁ ତାର ନୀତି ଯୌତକରେ
ପୂଜ୍ୟପଦୋଧର ଉର୍ଦ୍ଧ
ହିମାଳୟ ଶୋହେ ମସ୍ତକେ ଯାହାର
ଗଙ୍ଗା ବହେ ଧମନୀରେ
ଝରଝର ହୋଇ ନିର୍ଝରିଣୀ ଝରେ
ବନ୍ଧ ସମ ତାକୁ-ଧରେ
ନାରଙ୍ଗୀ ସବୁଜ ଶ୍ୱେତ ବସ୍ତ୍ରବୃତ୍ତା
ଗାଏ ଶାନ୍ତିନୈତ୍ରୀର ଗାଥା
ପୂଜାଷ୍ଟଦୀ ସେହି ଜନନୀ ମୋହର
ଭୁବେଦୀ ଭାରତ ମାତା
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଦେଶେ ଭିନ୍ନ ଭାଷାଭାଷୀ
ରଖୁଛି ପଣତ ତଳେ
ଜାତି ଧର୍ମବର୍ଷ ନିର୍ବିଶେଷରେ

କ୍ଷଣପ୍ରଭା ଧଳ

ବାନ୍ଧିଛି ଏକତା ବଳେ
ଉଠ ସର୍ବଜନ ହୋଇ ଏକମନ
ଦେଶ ପ୍ରେମେ ହୁଅ ବୃତ୍ତା ।

ଯାଜପୁର
ଫୋନ୍-୭୦୦୮୪୯୦୭୧୯

ପ୍ରେମ ଆଉ ବର୍ଷା

ରଶ୍ମିରେଖା ବେହେରା

ବର୍ଷା ! ତୁମେ ପ୍ରେମର କୁହୁଳା ମଧୁମାସ,
ପ୍ରିୟ ପାଶେ ଥିଲେ ତୁମେ ତମକ୍ୱାର ଉଷ୍ମ ମରଣ ।
ବର୍ଷା ! ତୁମେ ବାରିଧାରା ଝରା ଶିରାବଣ,
ପାଖେଥିଲେ ପ୍ରିୟ,
ମନଖୋଜେ ଗାଢ଼ ଆଲିଙ୍ଗନ ।
ବର୍ଷା ! ତୁମେ ହୃଦୟରେ ମିଠା ଶିହରଣ,
ଉଲ୍ଲସିତ ପ୍ରାଣେ ଉଠେ ପ୍ରୀତି ଆଲୋଚନ ।
ବର୍ଷା ! ତୁମେ ସନ୍ଧ୍ୟାର ମତୁଆଳା କଳା ବାଦଳ,
ଭିଜାଭିଜା ସ୍ମୃତିତଳେ ସତେ ଅବା ପ୍ରେମ ଗଜଲ !
ବର୍ଷା ! ତୁମେ ଛାଡିତଳେ କେତେ ଓଦା ସ୍ୱପ୍ନ,
ପ୍ରେମ ପାଇଁ ପ୍ରେମିକାର ମିଛ ଅଭିମାନ ।
ବର୍ଷା ! ତୁମେ ସଦା ଝର ପାଗଳିନୀ ହୋଇ,
ଭିକ୍ଷୁଆର ଦୁଇ ଦେହ ପ୍ରେମ ଗୀତ ଗାଉ ।
ବର୍ଷା ! ତୁମେ ଆକାଶର ଅନାଦିଆ ସାତସୁର,
ତନୁମନେ ଭରିଦିଅ ସାଜି ସୁଧା ନୀର ।
ବର୍ଷା ! ତୁମ ପାଦେ ବନ୍ଧା ପ୍ରକୃତି ଗୁଚ୍ଛର,
ସେ ଗୁଚ୍ଛର କାନେ ଚୋକେ ପ୍ରୀତିର ଝଙ୍କାର ।
ବର୍ଷା ! ତୁମେ ପାଲଟି ଯାଅ ପ୍ରେମର ସାୟେ,
କେତେ ପ୍ରେମଗଜ ଲେଖା ଏକ ନିବୁଳ ତାଜରା ।
ବର୍ଷା ! ତୁମେ ନିଃସ୍ୱର ରାତିର ମହମହ ବାସ୍ନା

ପ୍ରିୟା ଯଦି ସାଥେ ଥାଉଁ ତୁମେ ମିଠା ଯନ୍ତ୍ରଣା ।
ବର୍ଷା ! ତୁମେ କବିଙ୍କ କଳମରେ ମନକୁଆଁ କବିତା,
ପ୍ରିୟାର ଭିଜା ପାଦେ ତୁମେ ଅଲିଭା ଅଳତା ।
ବର୍ଷା ! ତୁମେ ଆସୁଥାଅ ପ୍ରତିଥର ଏମିତି,
ଅମର ଏ ପ୍ରେମ ଆମ, ଯେହ୍ନେ,
ଶାମୁକା କୋଳରେ ମୋତି ।

ଗୀତା ଅର୍ପିତ କଲୋମୀ
ମଧୁବନ, ପାରାଦ୍ୱୀପ

ତୁମ ଅପେକ୍ଷାରେ

ତୁମ ଅପେକ୍ଷାରେ...
ସରିଯାଏ ଦିନ,
ସରିଯାଏ କେତେ ରାତି
ପ୍ରତିଟି ସ୍ମରଣେ ମନେପଡ଼େ ତୁମେ
ମନେପଡ଼େ ତୁମ ସ୍ମୃତି ।।

ତୁମ ଅପେକ୍ଷାରେ...
ମୁଁ ନିତି ହଲୁଥାଏ,
ନିତି ଭିକ୍ଷୁଆଏ
ସ୍ୱପ୍ନର ସହରରେ
ପ୍ରତିମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଭାବେ ତୁମ କଥା
ନିତି ତୁମକୁ ଝୁରେ ।।

ତୁମ ଅପେକ୍ଷାରେ...
ଜହ୍ନ ଉର୍ଦ୍ଧାସେ,
ପୁଲକି ଉଠଇ କଲି
ଶେଫାଳୀ ବି ପୂର୍ତ୍ତି ଭୁଲରେ ଲୋଚକ
ତୁମରି ବାଟକୁ ଚାହିଁ ।।

ତୁମ ଅପେକ୍ଷାରେ...
ମୋ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଆଶାକୁ

ନୀରବତାରେ ମୁଁ କହେ
ଜହ୍ନ ଆଲୁଅରେ ଚିଠିଲେଖୁ ନିତି
ତୁମରି ବାଟକୁ ଚାହିଁ ।।

ତୁମ ଅପେକ୍ଷାରେ...
ଶୂନ୍ୟତା ମଧ୍ୟରେ
ଜାଲୁଥାଏ ବିରହ
ଅସହ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରଣା ସହିପାରେନାହିଁ
ଆଖୁକୁ ମୋ ଝରେ ଲୁହ ।।

ତୁମ ଅପେକ୍ଷାରେ...
ଆଖୁର ଲୁହ ମୋ
ନକପରି ଯାଏ ବହି
ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ବର୍ଷେ ଭଳି ଲାଗେ
କାହାକୁ ପାରେନା କହି ।।

ତୁମ ଅପେକ୍ଷାରେ...
ବିସ୍ମୟ ମଧ୍ୟରେ
ନୀତିଉଠେ ମୋ ହୃଦୟ
କେବେ ତୁମେ ଫେରିଆସିବ
ଅନ୍ଧାର ହୋଇବ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦୟ ।।

ରମାକାନ୍ତ ଦାସ

ନନ୍ଦିଗ୍ରାମ, ନାରଗାଁ, ଜଗତସିଂହପୁର
ଫୋ-୯୭୭୮୮୧୫୩୭୯

ଶ୍ରୀବଣ ଝରାଏ ଲୁହ

ଶରତ କୁମାର ଦାସ

ଆକାଶରେ ନାହିଁ ତାରାଙ୍କ ମେଲଣ
ନାହିଁ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାଭିଜା ରାତି,
ରହିରହି ଶୁଭେ ଝଙ୍କାରର ସୁର
ମନେ ଭରିଯାଏ ଭାତି.... ।୦ ।

ଶୁଭୁନାହିଁ ଆଉ ବର୍ଷାର ଗଜଲ
ଶ୍ରୀବଣ ଝରାଏ ଲୁହ
ବଣ, ବିଳ, ପାଚ ସଜିଏ ଝୁରୁଡ଼ି
ମନେ ଅସୁମାରୀ କୋହ
ଚନ୍ଦନବନ୍ଦୁ ଝରୁନି ମହକ
ବଦଳୁଛି ରାତିଗାତି
ଆକାଶରେ ନାହିଁ ତାରାଙ୍କ ମେଲଣ
ନାହିଁ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାଭିଜା ରାତି..... ।୨ ।

ଅଧ୍ୟାପକ, ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗ
ବଡ଼ବିଳ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ବଡ଼ବିଳ
ଜିଲ୍ଲା-କେନ୍ଦୁଝର
ଫୋ-୮୨୪୯୧୩୭୦୯୧

ତୁ କିଛି ଦେ' କି ନ ଦେ' ଧରାରେ ଆସିଛି ବର୍ଷା

କରୁଣା ପଟ୍ଟନାୟକ

ରାଜିବିଗ ଖୋଜି ସାରିଛି ମୁଁ
ସମସ୍ତକଠାରୁ କୁଝି ନେଇଛି ବି
ତୋର ସିଂହଦ୍ୱାରଠାରୁ ମୋର ସ୍ୱର୍ଗଦ୍ୱାରର ରାସ୍ତା
ସବୁଠାରୁ ଆପଣାର ହେବ ବୋଲି ବିନେ
ତୁ ପଛେ ନ ହେଲେ ନ ହୁଅ ମୋର
ସେ ରାସ୍ତାର ଧୁଲିବାଳି ଚିହ୍ନି ରଖୁଥିବ ମତେ
ଜନ୍ମ ଜନ୍ମ ଧରି
ତୁ ପଛେ ମତେ ଅତିହୀନ ବୋଲି ଆଡେଇ ହେଉ ଥା' ?

ନବ ସୁଖମାରେ ବିମଣ୍ଡିତ ହୋଇ
ଧରାରେ ଆସିଛି ବର୍ଷା
ରିମ ଝିମ ଗୀତ ଗାଇ ଆଲୁବରେ
ମାଟିକୁ କରେ ସରସା
ମେଘ କୋଳେ ଦେଖୁ ତପଲା ସୁନ୍ଦରୀ
ଗ୍ରୀଷ୍ମର ଉତ୍ତଳ ହଂସା ।୧

ବରଷା ପାଣିରେ ଭିଜି ନାଚି ଗାଇ
କାଗଜ ତଳା ଭସାଇ
ଖୁସିରେ ପୁସାଡି ପାଣିଫୋଟକାକୁ
ଚାଲ ଓଲି ତଳେ ଥାଇ
ପୁଷ୍ପ ସମ୍ଭାରରେ ଉଦ୍ୟାନ ବାଟିକା
କରଇ ମନ ଉଲୁସା ।୫

ଆକାଶ ଅଜ୍ଞାନେ କଳାମେଘ ସାଥେ
ସୁରୁଯର ଲୁଚକାଳି
କନକରଶ୍ମିରେ ଲହୁଧନୁ ସାଜି
ସାତରଙ୍ଗ ହୁଏ ବୋଲି
ବୋଇତ ପରିକା ମେଘ ଖଣ୍ଡ ଭାସି
କରଇ ମନକୁ ହର୍ଷା ।୨

କଳ ପଂକ୍ତି ଉଡ଼ି କୃଷ୍ଣ ବାଦଳରେ
ଅକ୍ଷ ଖଣ୍ଡ ପ୍ରାୟ ଦିଶେ
ଶାତଂଶୁ ପାଳକ ଚାନ୍ଦ୍ରାୟଣ ବ୍ରତ
ମୁଖ ତା ବିଷର୍ଷ ଦିଶେ
ନିଷ୍ଠାଶ ବନାନୀ ପ୍ରାଣ ସଂଚାରରେ
ଦିଏ ଆଶାକୁ ଭରସା ।୩

ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଗଜନଗର

ମୁଁ ତୋର ଆପଣାର ହେଲେ
ତୁ କେଉଁ ଅଜାତି ଦେବୁ ଯେ ହପନ ଭଣ୍ଡାର
ଏମିତି ମୁଁ ରହିଥାଏ
ତୁ କିଛି ଦେ' କି ନ ଦେ'
ମୋର ଖାଲି ହାତ ପାଟିବାରେ ପରମ ପୂର୍ଣ୍ଣତା
ଦେବୁ ବୋଲି କହୁଥିବୁ
ଆଉ ଦିନ ଗତରଥିବୁ
ସେଇ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ମୋର ଚରମ ସାଧିତକା ।

ଫୋ-୯୮୭୬୫୪୩୨୧୦

ମୋ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ

ଅଲେଖ ପାଲ

କେଉଁ ଗଭୀର ଶୂନ୍ୟତା,
ମହାଶୂନ୍ୟତା ଶୁଭିଳାଣୀ
ମୋ ଶେଷ ଯାତ୍ରାର ବୁଲୁଫତା
କାନ୍ଦ କାନ୍ଦୁଛି ମୋ ଗାଁ,
ମୋ ମାଟି, ମୋ ସାଜ ସାଥୀ
କିଏ କିଏ ଆଖି ମନୁ ଲୁହରେ
ବେଶ୍ ଭଲ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି ।

କାଳି ବିଶ୍ୱନାଥାଡି
ମୋ ଶୁଭଚିନ୍ତକ ସବୁ
ମୋ ଶେଷ ସଂସ୍କାର କାମରେ
ବ୍ୟସ୍ତ ସବୁ କେହି କେହି ସୁସ୍ତୁ ମୋ ଭାବନାରେ
ଓଦା ଆଖରେ ଲୁହର ପୟୋଧର
ମୋତେ ହରଜବା ଦୁଃଖରେ

ରୁହ ମୁଁ ଆଗ ଖୋଜେ ମୋ ପ୍ରେମିକାକୁ
ଏକଠି ଏଇ ଘର କଣରେ ବସି ମୁରୁକି ମୁରୁକି ହସୁଛି
ସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ହସିବାର
କଳା ବେଶ୍ ଭଲରେ ମୋଠୁ ଶିଖୁଛି ।

O.E.E.S ,
ଜିଲ୍ଲା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ, ଓଡ଼ିଶା

ମନେପଡ଼େ ସ୍ମୃତିରେଖା

ଏବେ ତମେ କେମିତି ଥିବ ସ୍ମୃତିରେଖା
କେଉଁଠି ଆକାଶକୁ ଚାହିଁ
ବୋଧେ ଭାରତୀୟ ଜାତୀୟ
କବିତା କଥା ।

ତହଜ୍ଜେ କି ନାହିଁ,
ଚାଲିରେ ଚାଲିରେ ରାଜହଂସାର ଠାଣି
ସେମିତି ବଳବନ୍ତର ରହିବି କି ନାହିଁ !!!

ଶୁଣୁବ ସ୍ମୃତିରେଖା !
ତମ ନିତୋଳ ଓଠରୁ ଯମପାପ
ଗଣ୍ଡାୟନରେ
ଗୋଲ ଗୋଲ ଚରଣାୟିତ ହସର
ଭଉଁରାଖେଳ ଏବଂ ତତସଂଲଗ୍ନ
ଦୂର୍ଯ୍ୟବଣା
ଆଉ ଘରୁଟି କି ନାହିଁ
ଆଗପରି ଆଖିରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍
ଦାସ୍ତୁରେଖାର
ଆଖିଲେଖିଆ ନାଳ ନିମନ୍ତର ଚମକ

ଏବେ ତମେ ଖୋସା କରୁଛ ନା ବେଶା
ପବନ ଦେହକୁ ଖୋଦ୍ ହାତରେ
ଗଙ୍ଗାଶିଉଳିର ବାସ୍ନା
ପାରୁଛ କି ଛାଣି
ତମ ଅବୋଳକରା ଛାଡିରେ
ସାରା ଆକାଶ ଆଉ ଲହଡ଼ି ଭାଙ୍ଗୁ ନଥିବ
ବୋଧେ
ଅଖର ହରିଣୀ ହାର ମାନି
କେବେଠୁ ଏବସର ନେଇଥିବ ନିଷ୍ଠେ ।

ଡ. ବୀପକ କୁମାର ମିଶ୍ର

ଭକ୍ଷଣ ଫିକା ଗୋଲାପି ଉଜ୍ଜର ଶାଢ଼ି
ତମକୁ ତେବେ ବେଶ୍ ମାନେ
ମନେପଡ଼େ
ପୁଟିବସା ଝରା କାନପୁଲ ଆଉ
ହାଲହଲ
ତମର ଅତିପ୍ରିୟ ବୋଧେ
ମ୍ୟାକିଙ୍ଗ ଫଲ୍ ଓ ନେଲପଲିସ୍
ତମକୁ ତ ଭାରି ଭଲ ଲାଗେ...
କ'ଣ ପିନ୍ଧୁଛ କେଜାଣି
ଏବେ ସ୍ମୃତିରେଖା
ତଏସରେ ଆତ୍ମକତୁଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହୋଇଯାଇଥିବ କି ବୟସ ବାଡ଼ରେ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଫୋନ୍-୮୮୦୨୧୧୦୦

